

"Ινα ἐξουσεύωνται οἱ τοιοῦτοι πάντες κληρικοὶ ἀπό τε οἰκομοδίου¹⁾ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπηρειῶν, ὡς ἐξουσεύοντο καὶ ἐπὶ τοῦ Σαμουῆλ. "Οθεν καὶ πρὸς εἶδοσιν τῶν μεθ' ἡμᾶς βασιλέων ποιήσαντες τὸ παρὸν σιγίλλιον δεδώκαμεν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ βουλλάσαντες τῷ βουλωτηρίῳ τῆς βασιλείας ἡμῶν διὰ μολίβδου.

Всички тия клирици да съ свободни отъ „икомодий“ (икодомий?)¹⁾ и други повинности, както се освобождаваха и при Самуила. Поради това и за сведение на императоритъ, които ще царуватъ следъ насъ, дадохме тая грамота на архиепископа, като я подпечатахме съ нашия царски моливдовулъ.

II Грамота, 1020 г.

"Ἐπεὶ δὲ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας ἤτισατο τὴν βασιλείαν ἡμῶν μετὰ τὸ ἐκθέσθαι ταύτην σιγίλλιον, διὰ λαμβάνον περὶ πάσης ἐπισκοπῆς Βουλγαρικῆς ὄπόσην τὴν ἐνορίαν ἔχει, ποιήσαι καὶ ἔτερον σιγίλλιον περὶ τῶν λοιπῶν ἐπισκοπειῶν τῶν μὴ συγχριθμηθέντων ἐν τῷ προτέρῳ σιγίλλῳ τῶν κατ' αὐτὸν λοιπῶν ἐπισκοπῶν²⁾ διὰ τὸ τοὺς γειτνιάζοντας μητροπολίτας καθαρπάσαι ταύτας ἐκ τῆς Βουλγαρικῆς ἐνορίας καὶ πρὸς αὐτοὺς οἰκεῖωσαι, καὶ ἡ βασιλεία μου οὐκ εὑδοκεῖ ὅδοβατεῖν τινα ἐξ αὐτῶν ἢ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔως ἐνδε βῆματος ἔσω τῶν δρῶν³⁾ τῆς Βουλγαρικῆς ἐνορίας, ἀλλὰ πάσας τὰς Βουλγαρικὰς ἐπισκο-

Тъй като, следъ издаването на тая първа грамота за обсега на всѣка българска епископия, светейшиятъ архиепископъ на България поиска отъ царство ни да се направи и друга грамота за останалите негови епископства, неизброени въ първата грамота, защото съседните митрополити ги били заграбили отъ българската област и си ги присвоили, и понеже царствоми не желае да допустне никого отъ тия митрополити или отъ тѣхните люде ни крачка навътре въ границите на българската област, то постановяваме, щото сегашниятъ светейши архиепископъ да притежава и управява

¹⁾ οἰκοδομίου Γ.

²⁾ ἐπισκοπεῖν Γ.

³⁾ Липсва у Γ.

е твърде ясно (срв. Ласкарисъ, Ватопедската грамота, 42—43). Ако се поведемъ по второто четене, тогава

¹⁾ У Б. думата е οἰκοδομίου, а у Г. οἰκοδομίου. Не знаемъ, дали първото четене отговаря на старобългарското комодъ, чието значение не